

Kimura pa potegne iz žepa knjižico. Bila je ročna knjižica japonsko-ruskih pogovorov, taka navadna zbirka vsakdanjih brez-pomenabnih pogovorov in izrazov. S tem se je začel zanimiv pogovor: Kimura je listal po knjižici in pokazal na vprašanja ali na besedo. Rus je pa kopet poiskal besede za odgovor. Počasi je slo, pa so se vendar začeli umevati. Preden je noč legla na bojišče, so postali vsi zaupni prijatelji in tovarishi. Že so si znali dopovedati, koliko otrok je vsak pustil doma. Tanaka je že iskal besed, da vpraša Rusa, če ni zadovoljen, da je ranjen, saj zdaj je mogoče, da ga pošljejo

o deželnih finančah posebno malo razume. Primer je govoril tudi o podpori za dijaško kuhinjo ter naredil iz dovoljenih 800 K naskrat 8000 K. (Klici: Vinski trgovec!) Tudi o drugih podporah je govoril Primer neresnico. Mi smo dovolili v seji dne 10. nov. denar za brezobrestna posojila in če se ne izplačajo, so Nemci krivi. (Klici: Čujte, čujte!) In dne 3. novembra smo sklenili podpore za različne uime, te podpore so se še izplačevale, to vem jaz kot deželni odborik, in se bodo tudi drugo leto izplačevale, a sedaj pa pride Primer ter pravi, da smo mi preprečili vse podpore! (Ogorčeni klici proti Primerju: Sram ga bilo!) O Stigerju pravi, da se mu je pri zadnjih volitvah sicer podaril konj, a mož ne zna jezdit. (Velikanski, hrupni smeh. Predsednik zvoní, da se vrne zopet mir.) S Stigerjem pač volilec mariborskega okraja ne bo nič pomagano. Slovenski volilci pa naj bodo prepričani, da njih poslanci vse, kar storijo, storijo le za korist in blagor volilcev. Tako bodo tudi znanprej delovali! (Splošno, glasno odobravanje in klici: Živeli poslanci!)

Predsednik Mlakar otvori razpravo o govorih obeh poslancev. Vsakdo sme govoriti in povedati svoje mnenje! Kmet in postar Koser iz Sv. Lovrenca pri Ptuj izrazi poslanecem zaupanje ondotnega političnega društva »Save«, gostilničar Novak iz Sv. Bistrice v vrlo saljivem govoru v imenu zavednih volilcev slovenjebistriškega okraja, kmet Pelcl iz Gornje Radgone protestira že sedaj proti temu, da bi nasprotniki današnje zborovalce imenovali zopet kot same »hlapce«, kmet Zemljič iz Radenc izrazi poslanecem zaupanje v imenu zavednih volilcev iz gornje-radgonskega okraja, kaplan Vračko v imenu politič. društva v Jaremini, kaplan Gomilšek v imenu šentlenartskega političnega društva. Odvetnik dr. Rosina vspodbuja volilce k narodni zavednosti ter opozarja na važnost občinskih volitev. Z ozirom na sklep mariborskega občinskega odbora, da se ne smejo rabiti več slovenski napisi, se je priporočalo, odgovarjati na to z znanim pravilom »Svoji k svojim!«

Ker se nihče več ne oglasi k razpravi, predlaga kmet Zemljič iz Radenc, da se stori naslednji sklep:

Na shodu v Mariboru dne 27. decembra 1904 zbrani zaupni močje štajerskih Slovencev izjavijo, da popolnoma odobrujejo doseganje postopanje svojih državnih in deželnih poslancev ter jim z neomajano zaupanjem

nazaj in da zopet vidi doma svoje drage. A Sato je grajal to vprašanje, češ, da bi žalilo vojaško zavest ruskega tovariša.

Tako so potekale ure in noč je razpela svoja črna krila nad bojišče. Bolečine so postajale vedno hujše in mrlica je začela tresti nesrečneže. Nakamura je nehal stokati — njegove bolečine so bile pri kraju. Kimuru se je začelo blesti in zdihoval je po kaplji vode. Sato je tudi trpel grozne bolečine in bi bil na glas zdihoval, pa se je premagoval zaradi Rusov. A ti so razumeli. Eden od njih vzame tri posodice in pokaže s pratom v dolino. Vsi so umeli, da hoče po vode, a so tudi vedili, v kako nevarnost se podaja. Kajti spodaj so bili jarki s sovražniki. Obe armadi sta se še borili za ta grič, in gotovo so si stale obojne prednje straže čisto blizu, pripravljene, da ustrelje vsakoga, ki se približa. Ruski vojak s posodicami stopi naprej in nekaj časa gleda in posluša. Vlada je smrtna tišina. Potem pa izgine v temi. Zdaj se je zadel ob mrljca, zdaj je padel v luknje, katere so izkopale granate.

Ostali so čakali. Vsaka minuta se jim je zdela cela ura. Vse je tiho. Dolgo čakajo. Moral je biti že na dnu doline, morda je že zajel hladne vode in jo nese tovarišem nazaj. A niso ga pričakali. Ležal je že mrtev spodaj, umorjen na tihem od bajoneta, s

naročajo, da neglede na kakršnokoli protivno agitacijo nemčurskega časopisja in južnoštajerskih renegatov, ravnajo tudi znanprej edino le tako, kakor se boče njim po vsakokratnem položaju umestno zdelo, da se približajo izvršitvi slovenskega narodnega in gospodarskega programa.

Predsednik Mlakar izjavi, da se je ta sklep storil enoglasno. Da pa ne bo nihče o tem dvomil, pozivlje navzoče, naj vzdignejo isti roke, ki niso zadovoljni s predlagano resolucijo. Nihče se ne gane! Nato predsednik, ki je z večšo roko vodil veliko zborovanje, zahvali vse zborovalce, da so tako v mnogobrojnem številu prišli na shod in tukaj pokazali poslanecem, da razumejo in odobravo njih postopanje. Poslanci pa naj gredo spet z novim navdušenjem v boj za svete pravice slovenskega kmeta na Spodnjem Štajerskem. Mi volilci smo za vami, in kakor je že izjavil danes eden izmed volilcev, ako rabite v Gradcu v zbornici naših krepkih pesti, pokličite nas, mi pridemo! Ne moram boljše skleniti zborovanja nego, da zaključim: Živeli poslanci, živele obstrukcije! Po celi dvorani je odmevalo: Živeli poslanci, živele obstrukcije! Navdušenje volilcev je bilo veliko in splošno. Iz različnih krajev so došle še naslednje izjave:

Ljubno v Savin. dolini. Prosimo, naj se blagovoli vzeti na znanje, da je tukajšnji občinski odbor v svoji današnji seji soglasno izrekel vse zaupanje slovenskim deželnim poslanecem štajerskim glede njih postopanja v deželnem zboru. — Trško občinski urad Ljubno, dne 23. dec. 1904. Župan F. Kolenc.

Korje — Pilštanj. Slovenski poslanci, junaksko se borite proti krivicam našega naroda. Ljudstvo je za vami! — Za katoliško politično društvo: Tomažič, predsednik.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Glede valdele z dne 19. t. mes., se blagovoli k znanju sprejeti, da občinsko predstojništvo Sv. Jurija ob Ščavnici v imenu volilcev vsem slovenskim gg. državnim in deželnim poslanecem tem potom za njih trušapolno delovanje v državnem in deželnem zboru izrekla popolno zaupanje s tem pristavkom, da se njim prepusti v vsakem obziru prosto delovanje. Ob enem vsem blagim zborovalcem veselo srečno novo leto, Bog živi! — Občinsko predstojništvo Sv. Jurij ob Ščavnici dne 26. dec. 1904. Jurij Brumen, obč. predstojnik.

Ljutomer. Ljutomersko učiteljsko društvo želi svojim poslanecem dober uspeh v borbi za domovino. — Karba, predsednik.

Ljutomer. Slovenski poslanci, po sokolski hrabro in neustrašeno naprejte! Na zdar! — Za murskega Sokola dr. Chloupek, starosta.

Ljutomer. Zadržan sem v duhu z vami in želim sklenjenemu sklepu popolnega uspeha za slovensko stvar. — Dr. Chloupek.

Presika pri Ljutomeru. Občinski urad Presika srčno pozdravlja svoje poslance v njihovem boju za prava in pravice svojega naroda. — Kapun, župan.

katerim ga je prebodel sovražnik izsa grmovja...

Tudi Kimura je utihnil za vedno, in Sato več ni mogel zatajevati svojih vzdihov. Iz majhne čete se vzdigne druga postava. Bil je zopet Rus, ki je hotel donesti vode trepečim tovarišem. Brez besede vzame posode in se s težavo poda na nevarno pot. Spremljale so ga goreče želje vseh, ker so čutili, da dela to iz usmiljenja do njih. Šel je dol po griču. Ranjence je vedno bolj mučila strašna žeja. Poslušali so njegove korake, dokler niso utihnili v daljini. Kar počí strel iz puške. Vsi se pretresejo! Da, tudi on leži na tleh, zvijajoč se v bolesti, in posode, ki naj bi prinesle tovarišem vode, leže v njegovi krvi!

Noč obupa je legla na ranjence in na njihove bolečine...

Ob zori pa naskočijo Japonci zopet grič. Ko se pride prve vrste na vrh, zsgledajo Ruse. Dve krogli zažvižgata nad njimi, se tri, štiri... Japonci ranjenci kličejo svojim tovarišem, da ne! Ogenj se ustavi in Japonci puste ranjence.

Dva ruska vojaka pa ležita skupaj v eni jami. Na njih grobu je lesen križec, in na njem zapisano z japonskimi črkami: »Tovariši ob smrti!«

Pristava pri Ljutomeru. Občina Pristava odobruje popolnoma postopanje naših vrlih slovenskih poslancev. — Vršč, župan.

Slamnjak pri Ljutomeru. Občina Slamnjak izraža svojim poslanecem popolno zaupanje in njim prepusti prosto taktiko. — Črček, župan.

## Rusko-japonska vojna.

Na suhem.

Ko je izbruhnila vojna na Daljnem Vztoku in je Rusija doživela prve neuspehe na bojišču, so bili od veselja kar iz sebe Rusom sovražni časopisi in od tistega časa so započeli ti listi pravo pravcato vojno — na papirju proti Rusiji, da se lahko s polnim pravom trdi, da bi Japonska že morala zdavna zmagati, ako bi mogli kaj pomagati njeni zavezniki ob uredniških mizah židovskih, nemčurskih in drugih tem enako vrednih listov. Z blatom in gnojico so obmetovali Rusijo, njeno armado in njene vojskovodje, laž so kupičili na laž, klevetali in obrekovali so, kolikor se je dalo, vsako sredstvo je bilo dobro, samo, da bi mogli dovolj očrniti, oblatiti in ponižati to veliko slovansko državo. Vsak pošten človek, ki si je ohranil le kolikšaj zdravih možgan in samostojnega mišljenja, se je z gnevom in zaničevanjem obračal od tega ostudnega početja.

A dasi so od teh časopisov razširjene vesti o dogodkih na bojišču nosile na sebi za vsakega treznomislega človeka vidljiv pečat neresnice, vendar so se našli in se še najdejo med nami ljudje, ki še vedno slepo verjamejo tem listom.

Naš list je takoj sprva svaril, da naj se ne verjame brepogojno vsem poročilom, ki prihajajo z bojišča in da naj bo zlasti oprežno pri vesteh, neugodnih za Ruse, zlasti pa smo se trudili, da podamo čitateljem pri množici nasprotujočih si poročil jasno, verodostojno in dejansko položaju odgovarjajočo sliko o dogodkih na bojišču. In najsi so prihajale z Daljnega Vztoka še tako črne, nesrečo javljačče vesti, nam ni upalo srce in vedno in vedno smo bodreč naglašali, da položaj na bojišču ni tako neugoden za Rusijo, kakor se slika. Zato nas je čestokrat imenovalo nemčursko časopisje lažnike.

A vendar je čas dokazal, da je bilo naše mnenje pravo. Port Artur, o katerem so ti listi pisali še julija, da mora vsak dan pasti, še vedno stoji in Kuropatkinova armada, katere je bila po njihovih poročilih že gotovo desetkrat hudo poražena, popolnoma uničena pa pri Ljaojanu, nele, da še ni strta, marveč vsak hip grozi, da zmane v enem navalu vso japonsko, v Mandčuriji se nahajajočo vojsko.

Če je verjeti došlim poročilom, prede Japoncem huda v Mandčuriji. Mraz je sedaj njihov najhujši sovražnik. Iz Mukdena se poroča, da je tekom enega tedna zbolelo več nego 2000 Japoncev in da je veliko od teh umrlo.

Majhne praske med sovražnikoma se še vedno nadaljujejo. Posebno Rusi vedno vznemirjajo Japonce.

Na morju.

Med tem, ko jedro ruskega pomožnega brodovja plove pod poveljstvom admirala Roždestvenskega okoli rta »Dobre nade«, plove drugi del baltijskega brodovja sedaj proti Indijskemu oceanu. Kje se bosta obe brodovji združili, ali bosta sploh skupno potovali na kojišče, seveda ni znano. Kakor se sedaj vidi, se pri otoku Madagaskar ne bosta združili, ampak kje v obližju Sunda otokov. Eno najvažnejših vprašanj pa je, po kateri poti bodo krenili Rusi, ko bodo prišli k otočju Sunda. Japonci gotovo ne bodo čakali ruskega brodovja pred Port Arturjem, Vladivostokom ali pred kakim japonskim pristaniščem, ampak mu bodo šli nasproti, da ga prej uničijo, nego dojde na svoj cilj. Japonce čaka težka naloga, ker ne vedo, kje bi srečali Ruse. Za Fekersamovo brodovje je najkrajša pot iz Port Saida čez otok Cejlon,